

[Ole Bjørn Kraft.]

danske Folks Enhed og Trofasthed mod sine politiske Idealer.

Naar vi i Dag ved at vedtage Finansloven gør rent Bord i Rigsdagen, for at alt kan være klart til Valget, skyldes det ikke, at der er opstaaet en politisk Krise ved Afgørelsen af et Kampspørgsmaal, heller ikke at Regeringen gaar ud til Vælgerne for efter en politisk Afgørelse at sikre sig et Tillidsvotum. Den Nødvendighed, som kalder Vælgerne frem, er enkel og klar, Forfatningens, Grundlovens Bud. Det sjældne er sket, at en Valgperiode har løbet sin Tid ud. Rigsdagens Mandater er udtømt, Folkerepræsentationen maa vende sig til den, der er dens Bemyndigelses Udspring, til det danske Folk.

Derfor er dette Valg enkelt og klart, Rigsdagens Valg er et Bekræftelsesvalg for vort Folkestyre. Hvis den Tanke kunde tænkes, at det danske Folk vilde vise en svigtende Interesse for at deltage i Valget og vilde formindske sin Stemmeafgivning, vilde det ikke uden Føje kunne opfattes som en Tilbagegang i dets Interesse for og en Svækkelse af dets Tilslutning til selve Styreformens. Det vilde blive taget som et Bevis for, at det danske Folk ikke længer ønskede at hævde sin Indflydelse og sit Medansvar for Landets Styre. Men derfor vil det heller ikke ske. Det danske Folk vil, som det svenske har gjort det ved Valg, som det finske har gjort det ved sit Præsidentvalg, slutte op omkring sit Styre, fortsætte sine gamle demokratiske Traditioner. Den Lejlighed, som det her faar til i en Tid fuld af Usikkerhed og Forventning at skaffe Klarhed om sin Vilje, fuldt Dagslys over sin Holdning, vil det danske Folk benytte. Naar Valget er sluttet, vil Verden klart faa at se, hvor det danske Folk staar. Det danske Folk vil ikke ved at unnlade at bruge sin Borgerret rejse Tvivl om, hvorvidt det ønsker at bevare den.

Den Rigsdag, som nu skal vælges, vil blive stillet over for store Opgaver. Paa alle Omraader vil Tiden kræve Beslutninger, der vil vokse i Betydning, jo længere den store Krig skrider fremad. Valget giver det danske Folk en kærkommen Mulighed for Medbestemmelse og Indflydelse ved de Afgørelser, der i Fremtiden skal træffes.

Hvor længe den Rigsdag, der nu skal vælges, vil komme til at sidde, ved vi ikke, det afhænger ikke af den alene, men af Begivenhedernes Gang. Men om den nyvalgte Rigsdags Indstilling bør der ikke herske Tvivl. Konservatismen vil sige det klart: Folkerepræsentationen vil ikke klæbe

ved Mandaterne og udnytte den 4 Aars Periode til sidste Dag. Disse Mandater vil blive stillet til Folkets Disposition, saa snart der ved Krigens Afslutning aabner sig en Mulighed for under betryggende Former at bestemme Fremtidens Retningslinier. Naturligvis forstaar alle, at der vil blive en Overgangsperiode mellem Krigen og Freden, hvor alle Kræfter maa koncentreres. Den nyvalgte Rigsdag vil med den Indflydelse, som Forfatningens skrevne Ord og vor parlamentariske Tradition giver paa Lovgivningens og Regeringsdannelsens Omraade, her faa en betydningsfuld Gerning at løfte.

Valgets Betydning er saaledes ganske klar. Forfatningen kræver dets Afholdelse. Det danske Folk skal med den samme frivillige Disciplin og Ansvarfølelse for Fædrelandet, som det har vist gennem disse Krigsaar, ved sin Stemmeafgivnings Fylde og Klarhed skabe den Folkerepræsentation, gennem hvilken vor nordiske og danske Styretradition skal videreføres.

Den gamle Rigsdag giver i Dag Faklen fra sig. Gennem Valget rækker det danske Folk den videre og skal give den nye Rigsdag Styrke til at løfte og bære den fremover.

Bertel Dahlgaard: Finanslovbehandlingen forud for et Valg havde før i Tiden Karakteren af en politisk Kamp Partiernes imellem, hvor Modsætningerne uddybedes. I Dag vil vi ikke tale om det, der skiller. I tre lange Aar har vi i Samdrægtighed søgt at øve den Gerning, som skæbnetunge Timer i 1940 tildelte os. Den danske Rigsdags Medlemmer blev ikke derigennem en Forsamling af Mænd og Kvinder med samme Mening, men vi svejsedes sammen i en ubrødelig Enhed til Værn om de grundlæggende Værdier, hvorpaa Dansken ønsker at leve sit Liv. Derved kom mange herinde hinanden nærmere, end tidligere Tiders politiske Vilkaar gav Mulighed for, og det er mit Haab, at der herved er lagt Grundlag for en Udvikling, som ogsaa ud over disse Aar kan medvirke til en Forædling af dansk politisk Liv.

Det er en stor Begivenhed i vor Forfatnings Historie, at forud for dette Valg gaar nu 136 Folketingsmedlemmer ud til det Folk, hvorfra Rigsdagen henter sin Kraft, hver med et levende Vidnesbyrd om, at paa Danmarks Tingsted staar nok Kamp og Strid, men der slutter man ogsaa Kreds, naar strenge Tider er inde. Man har sagt forud for dette Valg, at naar den politiske Kamp saaledes stilner af, vil mange Vælgere faa den Opfattelse, at saa er det ikke